

Isak Danell

född 1833, död 1905 som kyrkoherde i Västerlösa i Linköpings stift, var frisk och kry, när han vid julottan 1904 stod i predikstolen. Men plötsligt avbröt han sig, och av hans blick kunde man förstå att han såg något som ingen annan såg. Efter en lång paus återupptog han predikan, och gudstjänsten avslutades i vanlig ordning. Men när han kom ut i sakristian efteråt, sade han halvt för sig själv: "Aldrig trodde jag att jag skulle aktas värdig att se vad jag har sett." Därefter sade han till kyrkvärden Larsson: "Nu var detta sista gången jag predikade i Västerlösa kyrka". När Larsson uppmuntrande sade sig hoppas att så skulle ske många gånger än, skakade Danell på huvudet och sade: "Nej, detta som jag har sett, det kan ingen missta sig på."

Från och med Annandag jul var gudstjänsterna förlagda till skolan för att minska uppvärmningskostnaderna. På vårvintern bröt Danell benet i samband med ett sjukbesök i socknen, blev liggande, fick lunginflammation och dog på sommaren. Han blev alltså sannspådd. Men vad det var han såg den där gången i julottan, det har ingen fått veta.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - FÖRANINGAR, SYMBOLISKA SYNER)